

| Бих гласувал | За българи | За турци | За цигани |
|--------------|------------|----------|-----------|
| Българи      | 95%        | 28,5%    | 12,5%     |
| Турци        | 86,3%      | 95,6%    | 39,3%     |
| Цигани       | 79,8%      | 51,4%    | 70%       |

Обстоятелството, че 30 на сто от циганите не биха подкрепили кандидатура на човек от техния етнос, е многозначно. От една страна, то говори за известна примиреност с тривиалното пренебрежение и отношение на изолиране на циганите от решаване на съдбовни за страната и нацията проблеми на най-високо равнище, за липса на увереност, че кардинална промяна тук е възможна и очаквана. От друга страна, депозирането на подобни позиции е свързано вероятно и с детайлното самопознание и самовъзприемане на съответни (статусно-регламентирани ролеви) позиции за циганина. Тук определено смятам, че етнопсихичният анализ на ромските лидери, който Бойко Мизов ни представя, в изключителна степен и дълбочина разкрива тази вътрешногрупова резервираност към „своите“, спрямо възможностите за тяхната „вертикализация“ на най-отговорно и високо (парламентарно, държавно-административно и др.) равнище<sup>5</sup>.

Циганите много добре си познават „зъбите“ в ситуация, при която техни представители биха могли да „изскочат нагоре“, да се „облажат“, без да направят нещо за събратята си. И независимо от вайканията и непрестанните упреци, че ги пренебрегват, че трябва да им се предостави кредит на доверие и съучастие в значими социални дела и на отговорни социални позиции, съвсем непринудено (и дори с чувство за хумор) възприемат и проецират хипотетичните прояви на „своите“ избраници. Или пък (опознавайки ги) направо смятат подобни прояви за поредно потвърждение на старото правило, вместо да направят от доброто изключение възможност за ново правило, за нов подход към циганите изобщо.

Тук, разбира се, заслуга имат и ексцентричните изяви на онези техни представители, които, издигнали се (на вълната на ситуативната събитийност или заради прикрития политически инструментализъм на определени сили и фактори), смятат собствената си вертикализация като обективно признание и потвърждение на тяхната